

عنوان مقاله:

تعیین بهترین شاخص ریخت سنجی در کنترل کیفی جمعیت جنسی زنبور پارازیتوئید (*Lysiphlebus fabarum* (Braconidae : Aphidiinae)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات آفات گیاهی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا محمدی

آرش راسخ

فرحان کچیلی

بهزاد حبیب پور

خلاصه مقاله:

فقدان روش کنترل کیفیت طی پرورش انبوه دشمنان طبیعی ممکن است منجر به شکست برنامه های کنترل زیستی شود. اندازه بدن به عنوان یک معیار موثر بر ویژگی های زیستی، به طور معمول در کنترل کیفی پارازیتوئیدها مورد ارزیابی قرار می گیرد. در این پژوهش مناسب ترین شاخص ریخت سنجی که بتواند بیشترین همبستگی را با اندازه بدن و بار تخم در جمعیت جنسی زنبور (*Lysiphlebus fabarum* (Marshall)، هنگام پرورش روی سنین مختلف پورگی شته سیاه باقلا، *Aphis fabae* Scopoli برقرار کند، تعیین شد. آزمایش ها در اطاق رشد (دمای 21 ± 1 درجه سلسیوس، رطوبت نسبی ۷۰-۶۰٪ و دوره نوری ۸:۱۶ تاریکی: روشنایی) انجام شد و شاخص های ریخت سنجی مورد مطالعه شامل عرض کیسول سر، طول بال جلو و طول ساق پای عقب بودند. بر اساس نتایج، عرض کیسول سر به عنوان بهترین شاخص برای پیشگویی طول بدن در زنبورهای پرورش یافته روی پوره سن دوم شته سیاه باقلا (مناسب ترین سن میزبان برای پرورش زنبور) تعیین شد، در حالی که طول بال جلو به عنوان بهترین شاخص در کل پوره های مورد مطالعه معرفی شد. همچنین بار تخم ارتباط مستقیمی با اندازه بدن در زنبورهای پرورش یافته در چهار سن پورگی شته میزبان داشت و طول بال، بیشترین همبستگی را با بار تخم زنبورهای پرورش یافته در چهار سن پورگی نشان داد. مطابق با نتایج به دست آمده، طول بال جلو یک شاخص مناسب برای نظارت کیفی در پرورش انبوه این جمعیت زنبور *L. fabarum* می باشد.

کلمات کلیدی:

کنترل کیفی، پرورش انبوه، اندازه بدن، بار تخم، شته سیاه باقلا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1737718>

